

vilde vi bespare 22,500 Rd. paa Landhærens Budget ved at indøve dem ved Søværnet, og ved Landhæren have vi ikke saa knapt med Mandskab, thi vi vide jo, hvorledes det gaaer, at man har ikke behøvet at tage det saa nøie ved Sessjonerne for at faae Cadrene fyldte. Det er det, vi maae see hen til, at fordi vi indøve noget mere Mandskab til Søværnet, derved have vi ikke paadraget os en directe bestemt Udgift, men vi have flyttet Udgiften fra et Sted, hvor vi ellers skulde have den, over til et andet Sted. Jeg kommer derfor til at stemme mod Forslaget under Nr. 1, men haaber, at hvis dette forkastes, saa Nr. 2 og ligeledes Nr. 3 vilde blive vedtagne. Om Nr. 3 skal jeg kun tilføie, at selv om Forslaget under Nr. 1 vedtages, følger ingenlunde deraf, at Forslaget under Nr. 3 forkastes. Tværtimod, der kan alligevel forblive af det Mandskab — saameget som nu kan indfalde — 450 Mand til fortsat Tjeneste, og dette gjør, at den høitærede Minister meget vel kan komme den Betragtning imøde, som er fremfat, dels af den ærede Ordfører, og dels af andre Medlemmer, som have udtalt sig om Uddannelsen, om han end ikke kan det i den Grad som foreslaaet, hvilket jeg heller ikke anseer for nødvendig. I det man lader Nogle gaae hjem efter en Skoleuddannelse det første Aar, kan man efter indlaide dem efter Udtrykkene i § 5 til forsat Uddannelse det næste Aar, og dem, der have faaet fuld- stændig Uddannelse det næste Aar, frigjør man. Endnu har jeg kun Underendringsforslaget under Nr. 10 at omtale. Dette, at der staaer: „uden Skade for Tjenesten“, kan ved en temmelig løselig Fortolkning blive benyttet for vilkaarligt af Administrationen. Jeg troer, at det er bestemttere, naar der staaer: „saavidt muligt“. Man kan ikke forlange, at Mandskabet paa et Skib, der seiler i Nordspen, skal komme til at trække Lod med Mandskabet paa et Skib, der ligger og skal aftalles. Men naar et Skib ligger her og skal aftalles, og Mandskab med den samme Uddannelse er tilstede paa Skibet, da bør det ogsaa kunne trække

Lod, uden at Nogle, fordi de have vundet Opmærksomhed ved deres fortrinlige Dygtighed tilføies, derfor forlods skulle blive længere. Dette gaaer Forslaget ud paa.

Svær: De Grunde, der af den ærede Ordfører for Mindretallet (B. Christensen) ere udbillede med Hensyn til Forslaget under Nr. 1, gjælde naturligviis ogsaa for mig, idet det nærmest har været de finantzielle Grunde, som i saa Henseende have været bestemmende for mig. — Jeg begjærede imidlertid Ordet for at udtale, at det maatte for Mange kunde synes underligt, at jeg, der ifjor under det samme Lovforslags Behandling var med til at stille ikke ubetydelige og gennemgribende Forslag, ikke iaar har opstillet dem igjen, og jeg skal derfor med saa Ord udtale Grunden dertil. Den maa alene søges i, at jeg ikke iaar i Udvalget har fundet en anden Stemning end den, jeg fandt i Udvalget ifjor, og da der efter de Forhandlinger og Afstemninger, som dengang fandt Sted, viste sig en saa overordentlig stor Majoritet her i Thinget for de Forslag, Udvalgets Fleertal da stillede, har jeg ikke troet, det vilde være nyttigt eller nødvendigt, men kun tidsspildende, atter at opstille Mindretallets Forslag. Det er derfor, jeg har holdt mig derfra, men jeg har ikke nu nogen anden Betragtning af Sagen, end jeg havde dengang, nemlig at det er altfor store Udgifter, saavel til Hæren som til Flaaden, man giver sig af med. Jeg troer, det vil vise sig, at de vilde medføre en saa overordentlig Byrde, at den Tid ikke vil være fjern, da den Raus — om jeg saa maa sige —, der nu er tilstede for at skabe en overordentlig stor Hær og Flaade, hvilket efter min Betragtning vil medføre en saa stor finantziel Byrde, at vi maae synke sammen under den, vil tabe sig. Jeg har nu anført de Grunde, hvorfor jeg ikke har stillet de Underendringsforslag, jeg stillede ifjor, idet jeg som sagt forudsaae, at det vilde være uden Nytte, da jeg ikke har Grund til at troe, at der nu skulde være en anden